

ŠIAULIŲ PEDAGOGINIO INSTITUTO SAVAITRAŠTIS

Reklama „Pedagogui“ ir keletas prancūzų minčių apie Lietuvą

Paaukojus tik vieną rublį galima tapti nuolatine „Pedagogo“ skaitytoja, gauti į rankas dar „šiltą“ egzempliorių ir... pakliūti į laikraščio puslapius. Skaitykite mūsų „Pedagogą“, nes jis iš tiesų „laikraštėjas“: operatyvumas, objektyvi tiesa, kalbos tikslumas ir... priinama kaina kalba patys už savėl. Trūksta tik pripažinimo užsienyje. Bet kas žino, gal jau toji valanda priartėjo, gal nuo šiol „Pedagogą“ skaitys ir senutėje Sorbonoje? Bent jau šį numerį, kuriame turėtų mirgėti ir prancūziškų vardų.

Zaismingai papolemizavusi su „Pedagogo“ redaktoriumi, norėčiau pereiti prie rimtesnių dalykų — pasiūlyti skaitytojams keletą įdomesnių minčių iš savo buvusių kolegų ir studentų laišku, kuriuos gavau šių metų pradžioje.

F. Barua (F. Barrois), studentas, studijuojąs teisę ir rusų bei lietuvių kalbas, 1990 m. vasario — balandžio mėnesiais stažavęsis Vilniaus universitete, taip pat lankęsis ir Šiauliuose.

1991. 01. 13

„...Aš labai jaudinuosi dėl Jūsų, taip pat dėl visų lietuvių, su kuriais pernai susipažinau Lietuvoje. Aš trokščiu, kad taika viešpatautų pas Jus. Prancūzijoje daug kalba apie Jus, tačiau, man rodosi, kad Kuveito emyrų nafta jiems svarbesnė negu Europos problemos...“

B. Fardo (B. Fardeau), tarnautojas, vakarais studijuojąs rusų ir lietuvių kalbas, žadąs šią vasarą aplankyti Lietuvą.

1991. 01. 14

„...Iš Lietuvos gauname labai tamsias naujienas. Aš gy-

venu laisvoje šalyje, nieko nebijau, esu ramus, nes žinau, kad rytoj vėl bus rami diena, aš vėl ją galėsiu sukurti be baimės... O Tu, o Jūs ten? Jei aš mokėčiau melstis, melsčiaus už Jus. Kaip niekad aš tikiu, kad blogis bus nugalėtas. Vienintelis klausimas: kokios Jūsų dar laukia kančios, kol teisybė nugalės!

Vakar vakare buvo organizuota manifestacija prie TSRS pasiuntinybės Paryžiuje. Mūsų buvo gal tūkstantis, gal du... Bet ten aš šaukiau iš visų jėgų: „Laisvę Lietuvai! lietuviškai“.

1991. 02. 09

„...Šiandien Tu balsuoji už savo Lietuvą. Drąsos, sėkmės, pasitikėjimol Lietuva yra ir bus; niekas negali to sukliudyti. Tegyvuoja laisva ir nepriklausoma Lietuva bei kitos Baltijos šalys!

...Aš ką tik išsiunčiau kreipimąsi F. Miteranui, kad jis kuo greičiau pripažintų Lietuvą. Šią akciją organizuoja Prancūzijos—Baltijos šalių asociacija. Jūs laimėsite, be jokių abejonėsi!“

M. Sikvenas (M. Chicouene), Rytų kalbų instituto slavistikos profesorius, lietuvių kalbos propaguotojas Paryžiuje (atvirukas parašytas lietuviškai).

1991. 02. 13

„Mes džiaugiamės matydami, kad Lietuva parodė savo vienybę, džiaugiamės Jūsų pergale. Tikėkite, kad sunkiomis dienomis mes esame iš visos širdies su Jumis...“

Lyg ir viskas pasakyta: toli, bet su mumis...

Genovaitė KAČIUSKIENE
Lietuvių kalbos katedros
docentė

Pavadinome „Studentų kampu“

Pirmadienį buvo renkamas pavadinimas naujam studentų valgyklai. Pasirinkimas buvo didžiulis — visų fakultetų studentai (taip pat 4 dėst. ir 5 tarnautojai) iš viso pasiūlė net 241 pavadinimą (iš jų 193 buvo skirtingi). „Pedagogo“ redakcija visus juos surašė abėcėlės tvarka ir pasiūlė komisijai, kurioje buvo 9 studentai ir dėstytojai. Pirmiausia buvo atrinktas 21 pavadinimas, o po to iš jų kiekvienas komisijos narys nurodė po tris tinkamiausius. Daugiausia balų surinko pavadinimas „Studentų kampas“ (16 b.), o antrąje vietoje liko „Barborytė“ (9 b.). Redakcija, peržiūrėjusi pasiūlytus pavadinimus, nusitė, kad tokį pavadinimą vienintelė pasiūlė Pedagogikos fakulteto III kurso 10 gr. studentė Aida Striaukaitė. Ji, beje, buvo pateikusi net 18 pavadinimų, o „Studentų kampas“ jos sąrašė buvo įrašytas antruoju numeriu. Jai ir bus įteikta 100 rub. premija per valgyklos atidarymą. Sveikiname!

Netoli tikslo buvo ir L. Kižaitė (L-V) bei A. Budraitytė (PMPM-II), siūliusios „Kampą“ ir pamiršusios, kad valgykla skiriama studentams... O antrąją vietą užėmusią „Barborytę“ pasiūlė Lietuvių literatūros katedros doc. D. Striogaitė.

Taigi studentų valgykla jau turi pavadinimą. Numatoma, kad kitą trečiadienį ji pakvies pirmuosius lankytojus.

„PEDAGOGO“ inf.

NAUJIENOS ■ ĮVYKIAI ■ FAKTAI

Po daugiau kaip dviejų mėnesių pertraukos (Ak, tie okupantai!) dienos šviesa išvydo Vilniaus pedagoginio instituto savaitraštis „Sviesa“. Specialiu jo numeris „Knygnešių krivulė“ 2000 egz. tiražu išspausdintas Šiaulių „Tilnago“ spaustuviėje, o popieriaus kolegoms davė mūsų Institutas.

◆ ◆ ◆

Siemet stojantieji į Vilniaus technikos universiteto Architektūros fakultetą per du kompleksinius egzaminus galės gauti aukščiausią 100 balų įvertinimą. Tai bent!

◆ ◆ ◆

Vilniaus universiteto istorijos specialybės studentas, vardu Valdemaras, prisišventęs su draugais, paslaptinai išėjo į aną pasaulį pro bendrabučio devintojo aukšto balkoną (žr. „Lietuvos rytas“, 1991 m. kovo 15 d.).

◆ ◆ ◆

„Rūkyti ne tik nesveika, bet ir neetiška ir nemandagu“ — tokiais žodžiais Kauno medicinos akademijos profesorius Petras Zabiela užbaigė Kauno medikų ir žurnalistų pašnekesį apie rūkymą.

◆ ◆ ◆

Jau tris mėnesius Institute neveikia tarybinis dauginimo aparatas. Sutaisyti nėra kam, o jį aptarnaujantis A. Kemklis trina delnus iš pasitenkinimo: dirbti beveik nieknie, o pinigų vis dar moka...

(Skyriaus „Aš studentas“ tęsinys. Pradžia Nr. 9)

Aš norėčiau, kad būsimas mokytojas turėtų galimybę dar Alma mater auditorijose arba po jos baigimo įsigyti šiuos skirtingos vertės diplomus: a) paprastus (studento), b) bakalauro ir c) magistrų.

Suprantama skirtingų diplomų pretendentams keliama ne vienodi reikalavimai, bet išsaugojant invariantinę pamatą. Negali atėti į mokyklą pedagogas, išlaikęs įtartino minimumo egzaminus. Diferencijuotuose diplomuose regėtume išbaigtą loginį finalą. Tai turėtų objektyvizuoti ir diferencijuotai mokant už pamokų krūvį ar kaip nors kitaip. Kodėl gi mokytojui magistrui, taip sunkiai pasiekusiam šį mokslinį laipsnį, neatlyginti geriau? Antra vertus, šie moksliniai laipsniai neturėtų pasidaryti tartum įgimta privilegija. Atitinkamuose kvalifikacinių laipsnių nuostatuose turėtų būti aptartos ir šių regalių peržiūrėjimo sąlygos.

2. Nelabai žavi mane ir kai kurių dėstytojų skubėjimas, jų begalinis noras viską papasakoti, viską išaiškinti. Beprasmiškas lenktynės su laiku ir paviršutiniškumas. Patikėkite, gerbiami profesoriai, mes nesame tokie atbuke, kad savarankiškai neišmoktume. Kad tik literatūros būtų ir kad nelaikytumėte mus valandų valandas varginančiose pasikaitose. Patikėkite, rašyti skubant ir nespėjant — ne itin malonus užsiėmimas. Ar ne geriau būtų, jei kiekvienas dėstytojas, pradėdamas naują kursą, pateiktų mums temų ir potemių sąrašą ir literatūrą (pagrindinę ir papildomą). Analogišką registrą reikėtų gauti pratybų ir laboratorinių darbų, galimų referatų, kolokviumo tematika. Gerai, jei tai būtų surašyta į nedidelę knygutę, kurią nusipirktumėte. Tai studento savarankiškos studijų veiklos programa. Tegul gerbiami dėstytojai neminta iluzija, kad mes, gavę šias užduotis, galvotrukėtais pulsimė į skaityklas ar laboratorijas, kad negalės praeiti dėsty-

tojas koridoriumi — visi jo prašys konsultacijų, patarimų, paaiškinimų. Nieko panašaus neatsitiks. Veikiau savarankiškų darbų temos pasimes studento knygynėlyje, jei nepareikalausite nuoseklaus ir nenuolaidaus atsiskaitymo. Nebesibelskite šiuo atveju į mūsų profesinę sąžinę. Argi Jūs nebuvote studentais? Nereikalauja — nesimokoma, reikalauja — ir laiko randama, ir išmokstama. Žinome gi mes, kiek mokyti, kaip mokyti, ką mokyti, kaip atsakinėti, kaip išsukti. Tipiška studento psichologija, ir čia nieko stebėti-

tvarkytu atsiskaitymu stimuliuojamos studijos perėina į vidinį susidomėjimą. Todėl ne srautinės pasikaitos, kaip buvo iki šiol, bet gerai apgalvota laboratorinių darbų, pratybų, kontrolinių užduočių, referatų rengimo ir gynimo, konsultacijų, kursinių ir diplominių darbų rašymo, reguliarių kolokvių bei kitokio pobūdžio įvertinimų sistema, t. y. savarankiškos, nuodugnios, viską apimančios studijos, turėtų būti mūsų penkerių metų darbo pagrindinė forma. Ir dar. Aš norėčiau, kad, atėjęs į skaityklą, nežvilgėčiau baimingai į laik-

macija beveik išsitrina jau kitą dieną, kai užgriūva atmintį naujų skaičių, vardų, faktų, pavadinimų laivina. Kas mokėsi psichologijos, tas šito gal dar nepamiršo. Trumpalaikė atmintis pravarti tik šiam momentui — telefono numeriai įsiminti ar rodyklės ženklai nepamiršti. Todėl egzaminų metu įgytos žinios — trumpalaikės, vienadienės. O reikėtų lavinti mūsų pažintines jėgas visai kitaip. Turiu originalų pasiūlymą: likviduoti distresines egzaminų sesijas, pakeičiant jas permanentiniais egzaminais. Kada? Nuo rugsėjo iki birželio kasdien, kas savaitę. Gal tik vertėtų palikti paties dėstytojo nuožūra mini egzaminą — pokalbį iš teorinio kurso. Sunku, bet naudinga.

5. Likvidavus sesijas, vertėtų pailginti studentų žiemas atostogas nuo šventų Kalėdų iki sausio 25 d. Esu įsitikinęs, kad keturių mėnesių studijos, turint poilsį tik sekmadieniais, išsekins studentų jėgas. Todėl manyčiau, kad šiai idėjai pritaris ir medikai: Juk dar Komenskis sakė, kad žiemą reikėtų poilsiu skirti apie 30 dienų.

6. Iš pavasario egzaminų sesijos laiko (jų taip pat nebūtų) reikėtų skirti 7–10 dienų kraštotyrimiam darbu mokymuose. Geriausias variantas — tegul sugrįžta studentai į savas mokyklas. Būtų puiku, kad pirmąją mokinių atostogų savaitę visi vaikai, mūsų padedami, pasisklistų po visą Lietuvą. Pėsti ir važiuoti, kaip kas sugeba. Kokia tai būtų parama mokyklai, o mums — bendravimo su vaikais išbandymas, pedagoginė praktika.

(Bus daugiau)

Sunkūs pedagoginės golgotos keliai

Doc. J. KAŠYS

no. Todėl be Jūsų, gerbiami docentai ir profesoriai, kontrolės, be Jūsų nuoširdaus padėjimo ir be mūsų darbo nuolatinio vertinimo skaityklos kaip buvo, taip ir liks pustuštės. Nežinau, kaip bus po 10 metų, gal viso šito nebereikės, gal studentų nuostatos pasikeis, bet dabar reguliarius studentų atsiskaitymas įvertinant — neišvengiama aukštojo mokslo pertvarkos grandis. Bet kokia ne visiškai apgalvota demokratija, apeliacija į mūsų sąžinę, į mūsų brandą, bent kiek ryškesnis dėstytojų liberalizmas yra svaiginantis narkotikas. Labai nesunku priprasti prie apsilėidimo, prie valios atrofijos. Man regis, kad tvarkaraštis turėtų būti šventas dalykas. Deja, per paskutinius dešimt metų šį „šventovė“ susvyravo. Žinau, ne vienas mano bendrakursis prikaišios man, kad aš kviečiu suvaržyti mūsų pačių laisvę. Ne, aš už laisvę, kaip įsisąmonintą būtinybę. Galbūt išorinė prievarta, dėstytojų nenuolaidumas — ne itin stipri studijų motyvacija, bet kito kelio dabar nežinau. Antra vertus, apėtitas ateina bevalgant. Patikėkite: profesionaliai su-

rodį, bijodamas pavėluoti į užsiėmimą. Aš noriu turėti laiko ir dirbti nesukibėdamas. Kaip tai padaryti?

3. Teorinių paskaitų skaičių vertėtų sumažinti maždaug du kartus. Jų kiekybinę apimtį galėtų reguliuoti du veiksniai: a) kurso objektyvus sunkumas, kurį studentai savarankiškai ne itin įkaštų, b) atitinkamos literatūros buvimas arba jos stoka bibliotekoje. Aš pageldaučiau, kad paskaitos nebūtų grynai faktologinės. Faktų galima rasti žinynuose, kitoje literatūroje. Daugiau teminių, apžvalginių, metodologinių, probleminių, naujosios mokslinės informacijos teorinių paskaitų. Tokių, kurios žadina mintį ir kaitina jausmus.

4. Likviduoti egzaminų sesijas. Tai nėra žinių, kaip taip daugelis mano, sisteminimo būdas. Atvirksčiai. Egzaminų sesija ne kas kita, kaip nemigo naktys, karštiligiškas suplyšusių užrašų skaitymas, visuotinė „špargalkių“ gamyba ir informacijos skubotas kišimas į trumpalaikę atmintį. Ši skubotai sukišta į galvą infor-

SVEČIAI IŠ ŠVEDIJOS

Antradienį Institute viešėjo švedai H. Nilsonas ir J. O. Johansonas. Ponai iš Dalarnos siekia įgyvendinti sumanymą įkurti Šiauliuose Švedijos švietimo centrą. Paskaitas švietimo centre skaitytų Švedijos specialistai, o Švedijoje būtų rengiamos praktinės stažuotės.

„Pedagogas“ inf.

Lenkijos ir mūsų studentai

Teko truputį pabendrauti su keturiomis Puškos lietuvaiteimis, studijuojančiomis mūsų Institute — Edita Millauskaite (PM-I), Alicija Malinauskaite (PM-II), Aldona Pečiulyte (PM-II), Maryte Balytaite (M-II). Bandėme palyginti Lenkijos ir mūsų studentų gyvenimą. Štai kas įstrigo atmintin po mūsų pokalbio.

Jų nuomone, šiemet In-

stitute renginių mažoka. Nėra ko čia ir stebėtis — SPI studentai labai pasyvūs. Lieka, kaip ir daugeliui studentų — kinas ir teatras, be to, mes merginos, todėl gražiausiu laiku — vakare — vienoms išėiti į kavinę ar pasivaikščioti paprasčiausiai baugu.

Punskietės teigia, kad čia labai susiskaldę studentai, kiekvienas gyvena tik sau, kad Lenkijoje stu-

dentų santykiai su dėstytojais yra draugiškesni. Aišku, už nosies niekas jų ten nevedžioja.

„Studentai Lietuvoje stengiasi mokytis dėl diplomo, pažymio, kad gautų stipendiją, vietą bendrabutyje ir pan. O Lenkijoje mokosi sau, kad pats žinotų tai, kas pravers gyvenime. Buvome nustebintos — kiek daug gerų pažymių SPI parašoma! Lenkijoje gauti „3“ — tai jau labai daug žinoti!“ — pasibrazė Lenkijos lietuvaite. Sužinojau, kad Lenkijos studentai gyvena geriau. Geresni jų bendrabučiai, juose yra foteliai, televizoriai, sofas. „Kiek vargom, kol pripratom prie tų geležinių lovų. Net lentas pasidėjom, kad stuburai neiškryptų“ — guodžiasi mūsų kolegės. Jos tvirtina, kad Lenkijoje studentai labiau tikintys. Ten labai populiarios įvairios šventos kelionės, kur būryje visi susidraugauja.

Lina KASPERAVICIUTE
L-III

Atsiliepkite, parašykite!

Kreipiuosi į Jus, nes labai esu vieniša. Esu jau pensininkė, bet dar dirbu vaikų darželyje, gyvenu 2 kambarių bute.

Labai norėčiau, kad padėtumėt man surasti iš Jūsų tarpo vaikų namų auklėtinę, pirmo ar antro kurso našlaitę, kuri neturi namų. Ji rastų pas mane prieglobstį ir namų šilumą, atstogas ar šventes galėtų praleisti kartu su manimi. Bučiau Jums labai dėkinga, tad prašau Jūsų pagalbos!

Su pagarba

S. LINKEVICIENE

Mano adresas:
235000 Jonava,
Lietuvos 45-42

SPORTAS

DU ČEMPIONAI

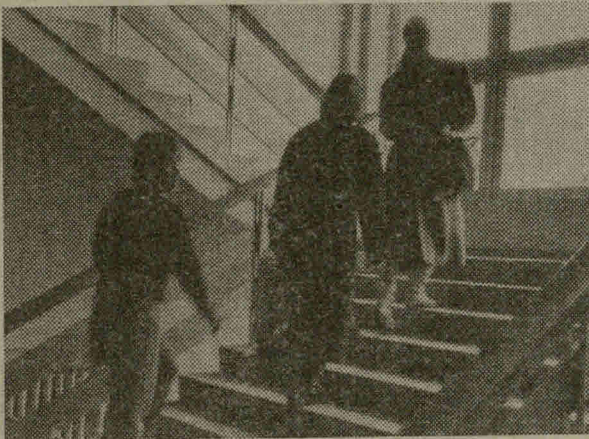
Silutėje vyko Respublikos jaunimo sunkiosios atletikos pirmenybės, kuriose du mūsų Instituto studentai tapo čempionais. I pussunkio svorio atletų (iki 90 kg) kategorijoje aukso medalį iškovojo pirmakursis D. Mačernis, o II pussunkio svorio atletų kategorijoje (iki 100 kg) aukso medalis ir specialius prizas įteiktas ant-rakursiui S. Giruliui.

Petras MATKEVICIUS

FUTBOLO MEGEJAI!

Balandžio ir gegužės mėn. Instituto teniso kortuose rengiamos studentų ir darbuotojų futbolo varžybos. Bus žaidžiama 2 kėlinius po 20 minučių, žais šeši žaidėjai su šešiais varžovais (įskaitant vartininką). Paraiškas (jose turi būti ne daugiau kaip 8 žaidėjai) pateikti vyr. teisėjui R. Alūzui arba į sporto klubą iki balandžio 3 d. Kiekvienas dalyvis moka 3 rub. starto mokestį. Komandų vadovų pasitarimas — balandžio 3 d. 17 val. di-džioje sporto salėje.

„PEDAGOGO“
sporto klubas

A. MUSNECKIO nuotr.

AKTUALIJOS

Apie vaiko priežiūros pašalpa

Moterims, besimokančioms valstybinėse aukštosiose ir kt. mokyklose, aspirantūroje, kvalifikacijos kėlimo, persikvėlikavimo ir kadru rengimo mokyklose bei kursuose, mokama vaiko priežiūros pašalpa, kuri lygi 0,7 minimalaus gyvenimo lygio dydžio, kas mėnesį, iki vaikelui sueis pusantrų metų, ir 0,35 minimalaus gyvenimo lygio dydžio, — kai vaikas yra nuo 1,5 metų iki 3 metų ir nelanko vaikų darželio, jeigu nustatyto dydžio valstybinio socialinio draudimo vaiko priežiūros pašalpa nemokama dirbančiam tėvui. Pašalpos mokamos už kiekvieną vaiką, iki jam sueis treji metai. Kompensacijos dėl būtinausių prekių kainų padidėjimo prie šių pašalpų nemokamos. Šis nutarimas įsigalioja nuo 1991 m. balandžio 1 d.

KIEK MOKETI UZ GYVENIMĄ BENDRABUTYJE?

Pabrangus elektros energijai, dujoms, patalynės skalbimo paslaugai ir kt., savaime aišku, padidėjo ir studentų mokamas mokestis už vietą bendrabutyje. Nuo š. m. kovo 1 d. (Rektoriaus įsakymas Nr. 53) studentams reikės mokėti:

- 1) po 10 rub. per mėnesį už 1 vietą dviviečiame kambaryje,
- 2) po 7 rub. per mėnesį už 1 vietą triviečiame kambaryje, jeigu jame gyvena 3 stud.,
- 3) po 6 rub. per mėnesį už 1 vietą triviečiame kambaryje, jeigu jame gyvena 4 stud.,
- 4) po 8 rub. per mėnesį už 1 vietą keturviečiuose II, III ir IV bendrabučių kambariuose,
- 5) po 5 rub. per mėnesį už 1 vietą keturviečiuose I bendrabučio kambariuose.

Už kovo mėnesį būtina susimokėti iki balandžio 10 d., už balandžio mėn. — iki gegužės 10 d. ir t. t. Laiku nesusimokėję už gyvenimą bendrabutyje studentai bus šalinami iš jo be atskiro įspėjimo.

„PEDAGOGO“ inf.

Dar kartą apie prekių skirstymą...

(Tešinsys. Pradžia Nr. 9)

Dėl prekių skirstymo kriterijų. Pirmiausia reikia pasakyti, kad kas beskirstytų ir kaip beskirstytų prekes, visada bus nepatenkintų daugiau negu patenkintų, nes, kaip sako liaudies patarlė, kur trumpa, ten ir trūksta.

Mums svarbu, kad skirstymas vyktų kaip galima objektyviau, kad nebūtų privilegijuotų asmenų, nes kur prasideda privilegijos, ten baigiasi tvarka ir teisingumas. Ir ar gali būti privilegijos, pvz., gauti patalynę, avalynę, baldams, indams ir t. t. Visos šiuo metu skirstomos prekės daugiausia yra pirmo būtinumo, ir visi darbuotojai turi teisę jas gauti. Bet vienu kartu gaunamų prekių kiekis toks mažas, kad jo neužtenka visų poreikiams patenkinti. Todėl visuomeninė komisija rekomendavo prekes skirstyti proporcingai dirbančiųjų padalinuose skaičiui (išsamesnį paaiškinimą apie atliekamus matematinius skaičiavimus, sudaromas lenteles ir t. t. visuomeninės komisijos pirmininkas gerb. K. Indila gali pateikti kiekvienam norinčiam).

Kitaip skirstomos prekės, kurioms gauti yra sudaromos eilės. Tokių prekių vos ne kasdien atsiranda vis daugiau. Skyriaus darbuotojos priima visus pareiškimus, Jeigu yra bent du pareiškimai prekei gauti, vadinasi, yra ir eilė. Ir netiesa, kaip rašo gerb. pirmininkas, kad „nei dviračiams, nei radijo imtuvams net pareiškimai nepriimami“. Kaip tada paaiškinti tokį faktą, kad pats J. Genys

prašytas šeštuoju numeriu eilėje dviračiui gauti?

Visos šios eilės sudaromos atsižvelgiant į pareiškimo datą ir darbo stažą Institute. Jeigu darbo stažas vienodas, žiūrima, kas anksčiau parašė pareiškimą, tas ir būna eilėje pirmesnis.

Neteisingai aiškinamas ir nuostatų punktas apie „1000 rublių“. Jį reikėtų suprasti taip: jeigu darbuotojas gavo prekių maždaug už vieną tūkstantį rublių, tai tais metais jis daugiau prekių gauti nebegali. Iš eilių, kur gavo prekes, darbuotojo pavardė išbraukiama, o kitose eilėse jo pavardė ne nukeliama į eilės galą, kaip rašo pirmininkas, o paliekama buvusioje pozicijoje. Paaiškinsime pavyzdžiu. Darbuotojas gavo dviratį, sofą-lovą ir spalvotą televizorių (visi šie daiktai kainuoja apie 1000 rublių). Dar jis yra pirmas kilmų eilėje. Bet kilmų šiais metais jis nebegaus, o galės jį gauti kitais metais, nes jis pirmas eilėje išlieka.

Šią kriterijų komisija įvedė todėl, kad susidaro situacijos, kai tas pats žmogus pretenduoja į kelis baldų komplektus, elektros prekes, kilimą ir t. t. Kazin ar būtų teisinga, jeigu vienas darbuotojas per metus gautų kelis brangiai kainuojančių prekių, o kitas — nė vienos? Kiekvienas žmogus turi apsispręsti, kokios prekės jam labiausiai reikia, kokios gali palaukti ilgiau. Prekėms pabrangus, 1000 rublių suma automatiškai bus padidinta priklausomai nuo kainų padidėjimo lygio.

J. PUMPUTIS

Humoro skyrelis

IS STUDENTŲ KONTROLINIŲ DARBU „ISMINTIES“

III kurso defektologas, stroplai studijuodamas higieną, ėmė ir nustatė šiuos ligų plitimo būdus:

- 1) bendraujant klasėje su bendraamžiais,
  - 2) gali užkrėsti tėvai namuose,
  - 3) važiuojant visuomeniniu transportu,
  - 4) naudojant ne savo daiktus, vilkint ne savais rūbais,
  - 5) nesilaikant pagrindinių higienos reikalavimų.
- Talgi, gerbiamieji, kad išvengtume šiuo metu šiauliuose plintančios gripo epidemijos, pravartu:
- 1) per paskaitas bendrauti tik su dėstytojais,
  - 2) iki semestro pabaigos geriau į namus nevažiuoti,
  - 3) važinėti į paskaitas tik savo transportu, pavyzdžiui, dviračiu,
  - 4) nevogti, t. y. nesisavinti svetimų daiktų,
  - 5) susirasti pagrindinį higienos reikalavimą ir jį prisiegti, kad nepamestum.

IS STOJANCIJŲ RASINIŲ

„Jei nebūtų gamtos, būtų neįdomu gyventi“.

„Jonas galbūt nė nežinojo, kad jo žmona — gyvenimo draugė“.

„Donelaitis — pirmas mūsų poetas, iš karto didelis“.

„Jis, Kurmelis, nepastebi, kad jo žmona nusivylusi gyvenimu, kad jis elgiasi kaip ne vyras“.

„Liucė pamilsta Liudą, tačiau tarp dviejų širdžių krinta sutanos šešėlis“.

„Gyventi reikia taip, kad negėda būtų žiūrėti į akis kiekvienam praeiviui“.

„Jeigu Veroniką mes perkeltume į dabartines sąlygas, jai būtų nereikėję žudyti ir ji dar gautų pašalpą“.

„Kovos lauke girdėjosi numirėlių šauksmai ir dejonės“.

„Suo sulojo nežmogišku balsu“.

„Oneginui išvykus, Tatjana dažnai eidavo į jo kabinetą ir ten palaipsniui iš merginos tapdavo moterimi“.

IS BENDRABUCIO PATIKRINIMO ATASKAITOS

„Merginos bendrabutyje neturi kuo užsiimti ir dažnai be jokio tikslo guli lovose“.

Atitaisymas. Praeitame „Pedagogo“ numeryje įsivėlė klaida. Vietoj žodžio dekanas sakinyje „Šiai akcijai priešinosi Pedagogikos fakulteto dekanas...“ turėjo būti dekanatas. Atsiprašome visų.

Kitas „PEDAGOGO“ numeris (Nr. 11-12) bus skiriamas abiturientams, o 13 numeris bus išspausdintas balandžio 12 d.

PEDAGOGAS

Redaktorius

A. MALAKAUSKAS

MŪSŲ ADRESAS:

235419 Štaliai,

Vytauto 84,

tel.: 3-47-31; 3-88-85,

SL 575

Rinko ir spausdino „Titnago“ spaustuvė, Vasario 16-osios g. 54. Ofsetinė spauda. Tiražas 1000 egz.

Užsak. Nr. 1077.